

Привіз дідич раз на свято
Ізі школи сина
І не може натішитись,
Що вчена дитина.

Раз здиває гуменного
І тому хвалиться:
«Ото, каже, мій синочок,
Як у школі вчиться!..

Та і розум, що за розум!
Як тобі, Іване?» —
А мені то щось не так то
Здається, мій пане!

Бо якби наш панич мали
Розуму доволі,
То нічого' їм би було
Вчитися у школі!